

DOODGEWONE VROUWEN

(Ordinary Women)

Toneelspel in twee bedrijven

door

VALERIE MASKELL

vertaling

Lies Sotthewes

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DOODGEWONE VROUWEN – ORDINARY WOMEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **VALERIE MASKELL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1998 by Valerie Maskell

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **16** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Het Comité:

Mevr. Friend - raadslid

Mej. Mitchison

Mevr. Bead

Mevr. Oare

Kampbewoonsters:

Eileen

Anny

Pat

Sue

Jan

Tamara

Nance

Marilyn

Nicky

Julie

Lindsay

Jenny

Verscheidene rollen kunnen dubbel gespeeld worden

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

(als het stuk begint zijn de zaallichten nog aan. Dwars over het toneel hangt een grijs gordijn waarvoor een tafel, een stoel en een houten bank staan. Het comité Vrouwen Tegen het Kamp (VTK) houdt een vergadering die door het publiek wordt bijgewoond. De voorzitter, raadslid mevr. Friend, een dame van middelbare leeftijd uit de middenklasse, gaat staan om het woord te nemen, ze tikt op de tafel)

MEVR. FRIEND: Dames....en Heren, die ons vanavond steunen, en te weten dat u achter ons staat in onze pogingen onze geliefde heide te bevrijden van de smerige en perverse taferelen die daar doorlopend het milieu vervuilen, maar ik voel toch de behoefte u er en passant aan te herinneren dat VTK betekent Vrouwen Tegen het Kamp, en dat onze statuten mannen uitsluiten van het lidmaatschap. Dat gezegd zijnde, laten we dan nu onze doelstellingen nog eens onder de loep nemen. Het is nu twee jaar geleden dat we ons hebben gebogen voor de wil van het Kabinet en zo goed en zo kwaad als het ging accepteerden dat Wasedon Hoeve van een schitterend landhuis veranderd werd in een onderzoekscentrum en fabriek van vernietigingswapens. Niemand van ons vindt het prettig te weten dat een paar mijl van deze mooie oude stad duizenden vaten met dodelijk gas staan opgeslagen en dat er elke dag een nog dodelijker soort gas wordt ontwikkeld. **Maar** wij weten dat ons schitterende landje niet achterop mag raken met zijn defensie. Wij weten dat we sterk moeten zijn om de vrede te bewaren. We accepteren dat... *(op dit moment gaat de zaal deur open en komen Eileen, Anny, Pat, Sue, Jan, Tamara en Nance achter elkaar naar binnen. Nicky, July, Lindsay, Marilyn en Jenny zitten reeds voor in de zaal. Mevr. Friend aarzelt even, maar gaat dapper verder als zij de vrouwen van het kamp herkent. Zij hebben spijkerbroeken aan, dikke truien of anoraks en laarzen en dragen de geur van houtvuur mee)* Wij accepteren dat zoals het gezagsgetrouwe burgers betaamt. Wat we niet kunnen dulden is die bende hippies, drop-outs, junkies, homoseksuele vrouwen en relschoppers, die onze omgeving verpesten met hun liederlijk gedrag, hun stank en hun afval en hun rommel en die het kleine stukje heide, dat nog vrij toegankelijk voor ons is, ontsieren. De vrouwen van deze stad hebben een comité gevormd om ons van dit kwaad te verlossen en

we hebben u vanavond hier uitgenodigd op deze openbare vergadering van VTK om suggesties van u te krijgen en in de hoop dat de dames onder u die nog geen lid zijn deze zaal niet zullen verlaten zonder zich formeel bij onze groep aan te sluiten. Nu wil ik graag aan u voorstellen Mevr. Elizabeth Bead, onze hardwerkende secretaresse, die u zal vertellen wat er al bereikt is. *(ze gaat zitten. Als mevr. Bead opstaat met wat papieren in haar hand, roept Anny vanuit de zaal)*

ANNY: We hebben wel gehoord wat u over ons zei, maar het is niet waar.

EILEEN: *(gaat naast haar staan)* Waarom overtuigt u zich niet van de feiten voor u zoiets zegt?

MEVR. FRIEND: *(gaat staan)* Eh...Dit is een besloten bijeenkomst en ik zou u zeer dankbaar zijn als eh... jullie vrouwen... zo goed willen zijn om weg te gaan.

PAT: Niet waar. Dit is een openbare vergadering. Dat staat op het bord buiten. Iedereen mag naar binnen.

MEVR. FRIEND: De heren hier zullen niet aarzelen... *(er klinkt luid en boos gemor van de kampbewoonsters)*

EILEEN: Stilte, allemaal. *(Eileen loopt door de zaal naar voren naar het podium. Ze is een grote, donkere vrouw met een bril met hoornen montuur en gemillimeterd haar. Ze is ongeveer dertig. Ze klimt de trap op naar het podium en gaat naast de groep aan tafel staan en richt zich tot het publiek)* Mijn naam is Eileen Rowlands. Ik ben doctor in de Biologie. *(er klinken verbaasde geluiden)* Ik ben ervan overtuigd dat u heel verantwoordelijke mensen bent en de beste bedoelingen hebt. Ik zou u graag iets willen vertellen over onze motieven om daar een kamp op te slaan.

MEVR. FRIEND: Daar is hier noch de plaats noch de tijd voor. Ik moet u verzoeken...

EILEEN: En als u nog steeds wilt dat wij weggaan als ik ben uitverteld, dan gaan wij rustig weg. Als wij overlast veroorzaken, dan moet ik bekennen dat dat ook onze bedoeling is. Overlast is iets dat je niet kunt vergeten, en wij willen ook dat u ons niet vergeet, omdat onze aanwezigheid u moet herinneren aan dat andere dat daarginds op de hei aanwezig is. Als wij daar niet waren dan zou u, die er zo dicht bij woont, misschien uit uw gedachten kunnen bannen wat er achter de afrastering gaande is... en voor andere mensen zou dat nog makkelijker zijn. *(wordt hartstochtelijk)* Maar we **mogen** niet vergeten. Door de hele geschiedenis heen zijn we de oorlog ingetrokken, zonder vragen te stellen, maar nu is de tijd gekomen dat... *(mannenstem uit het publiek: **weg met dat mens!** Andere*

stemmen: Smijt haar eruit! Mevr. Friend gaat aarzelend staan)

ANNY, PAT, etc: Geef haar toch even een kans.

EILEEN: Laat mij alstublieft uitleggen...nee, we zullen u laten zien hoe het is om daar te zijn...wat het kamp voorstelt. Het is niet groot, ons kamp bij Madeliefpoort...we hebben alle toegangen de naam van een wilde bloem gegeven. Boterbloem is de hoofdingang...in ons kamp zijn nooit meer dan twaalf vrouwen. Het is een paar vierkante meter groot. Kijk, als dit het kampvuur is, dan staat hier een tafel met een bank om te eten...we laten het u zien. *(de andere kampbezoekers komen het podium op en dragen de tafel van het midden naar linksvoor)*

ANNY: *(staat middenachter)* Deze stoel is een sheltertje. En stel u dan een tentje voor van takken met plastic erover... *(haar stem sterft weg en het toneel wordt donker. Het grijze gordijn is opengetrokken. Als het licht opgaat blijven de zaallichten uit. Het achterdoek is grijs met de schaduw van de gaasafrastering erop geschilderd. Het is zo hoog mogelijk en aan de voet bedekt met prikkeldraad. Middenachter is een shelter, bekleed met bonte stof, linksvoor het kampvuur, daarachter dezelfde tafel. De bank is meer naar linksvoor en de stoel is ook ergens tussen gedrukt. Het licht komt heel langzaam op en men hoort de stem van Eileen)*

EILEEN: Zes uur, afgelopen Dinsdagochtend. We sliepen allemaal, ook de twee die de wacht zouden houden.... *(het licht valt op Marilyn (in punkuitrusting en stekeltjes haar, twintig jaar) en Sue, aantrekkelijk ondanks haar weinig flatteuze kleding. Ze zitten bij het vuur met dekens om zich heen geslagen. Op tafel staan een paar koekjesblikken en bekers en een koekenpan. Een enorme ketel staat/hangt boven het vuur. Verder is er niemand te zien.... Het is nog erg schemerig. Opeens zwaait het licht van koplampen over het toneel alsof een auto van rechts komt en op het laatste ogenblik scherp afbuigt. Het geluid van een naderende vrachtauto klinkt. Eileen komt op uit de zichtbare shelter)*

EILEEN: God, Sue, stomme koe, waarom heb je ons niet wakker gemaakt? Wakker worden, jullie.

SUE: *(wakker wordend)* Huh...wat is er...oh God, komen ze naar buiten?

EILEEN: Ja! Ze doen de hekken open. Kom mee. *(geluid van ijzeren hekken die over grind knarsen en een toeter die voortdurend luide stoten geeft (Sue heeft zo'n ouderwetse autotoeter) Schaduwen van vrouwen verschijnen van links en bij de shelter en haasten zich naar rechts af. Het getoeter houdt plotseling op. Mannenstemmen achter: Rustig maar, meisjes. Jullie kunnen niks beginnen. Zijn jullie*

levensmoe? Achteruit. *Het geluid van opvoeren van het toerental van de vrachtwagenmotor. Lawaai, geschreeuw, vloeken en schelden. Dan gaat de truck weg. De vrouwen schreeuwen en jouwen, de mannen roepen spottende afscheidswaarden. De hekken gaan knarsend dicht. Het wordt licht. De vrouwen verschijnen weer, ze komen wankelend en elkaar ondersteunend naar het vuur. Het licht onthult nu de draadafrastering in al zijn afschrikwekkende lelijkheid. Iemand wappert met een stuk blik om het smeulende vuur aan te wakkeren. Plotseling valt er een zoeklicht op het kamp. Eileen schudt haar vuist naar de lichtbron, linksboven achter)*

JAN: Doe dat maar niet. Het wordt er alleen maar erger van. *(inderdaad. Het licht zwiept misselijkmakend heen en weer)* Ze zijn het gauw genoeg zat. Ik ga nog een poosje maffen. *(gaat links af)*

ANNY: De ketel wordt al aardig heet. Het zal zo wel koken. Iemand zin in een kop?

EILEEN: *(gaat zitten)* Dat is alles wat we kunnen. Schreeuwen, met onze armen zwaaien, en dan gaan zitten thee drinken.

ANNY: Jij hebt meer gedaan.

EILEEN: Jij ook. Wat is er, Sue, ben je gewond?

SUE: *(zit in elkaar gedoken op de bank)* Die idioot is op mijn hand gaan staan.

NANCE: *(zet bekers klaar. Een wat oudere vrouw die zich stijfjes beweegt. Een beschaafde stem)* Hij zal het wel niet expres gedaan hebben.

SUE: Nee, maar daar doet het niet minder zeer om, hoor.

EILEEN: *(bekijkt Sue's hand)* Geef me de verbanddoos eens aan. *(ze begint voorzichtig Sue's wollen want te verwijderen. Nance staat op en gaat bij tent links van het toneel, Anny doet thee in een theepot. Marilyn buigt zich kleumend over het vuur. Alleen Tamara is nog niet verschenen, ze is nog in de tent middenachter)*

EILEEN: Wie hield de wacht? Jij toch, hè Sue? Waarom heb je ons niet gewaarschuwd?

PAT: Moet je dat nog vragen? Omdat ze in slaap was gevallen natuurlijk.

SUE: Nou, ik was moe, hoor. En Marilyn dan?

EILEEN: Die is gisteren pas gekomen. Het was niet redelijk om haar te vragen op te blijven. Maar ik had gedacht dat jij je best zou doen. Je weet hoe belangrijk het is. Als je ons op tijd had gewaarschuwd hadden we het ze veel moeilijker kunnen maken.

SUE: Wat hadden we dan kunnen doen? Ik was echt wel van plan om wakker te blijven. Om vier uur was ik nog wakker, want toen heb ik op mijn horloge gekeken. Het eerste wat ik daarna weet was dat ze

er opeens waren.

PAT: Als jij en Jan je niet de hele dag opsloten zonder frisse lucht had je misschien wat meer uithoudingsvermogen.

SUE: Bemoei je met je eigen zaken. Je bent gewoon jaloers, dat is alles. Trouwens, wat maakt het uit? Er stonden er ik weet niet hoeveel klaar om ons tegen te houden....alle zeven...

MARILYN: Acht met mij mee.

SUE: Acht.

PAT: Waar was Tam?

ANNY: Die lag nog te slapen, denk ik.

SUE: Die doet net alsof. Ze is verdomme te lui om op te staan. We moesten haar er eigenlijk uitgooien.

PAT: Dat vind ik ook. Ze is smerig en ze is hier om de verkeerde redenen.

ANNY: Ze kan nergens anders heen.

EILEEN: Hier wordt niemand eruit gegooid, geen sprake van.

ANNY: We hadden met meer moeten zijn...We hadden kunnen weten dat ze niet de hoofdingang zouden nemen. We hadden ons moeten concentreren op de zij-ingangen.

PAT: Dan hadden ze de hoofdingang genomen. Je kunt niet winnen.

EILEEN: Maar wij winnen wel. Elke dag hier is een overwinning.

PAT: Ik weet niet waar je dat op baseert. Ze hebben net zo'n honderd vaten dodelijk gas naar buiten gebracht om naar een wat zij noemen geheime bestemming te brengen...

EILEEN: Oké. Maar ze hebben het niet stiekem kunnen doen. Wij weten het en het publiek zal het weten omdat wij het hun gaan vertellen.

PAT: Ja, ja. Dat geweldige, lakse Britse publiek. Die zullen er nogal wat tegen doen. Wie wil er thee?

MARILYN: Ik niet. Ik kruip in mijn slaapzak, als jullie toch allemaal op zijn. Oh, hemel, ik moet plassen. Geef me eens even een zaklamp.

EILEEN: Let je even op dat je het op de juiste plek doet. Geen gepies in de struiken.

MARILYN: Dat geeft toch niks 's nachts?

EILEEN: Natuurlijk wel. We willen toch zeker niet dat het kamp zo'n stinkhol wordt als ze altijd zeggen dat het is?

MARILYN: Oké. Maar dan moet er iemand met me meegaan. Ik ga niet in mijn eentje een eind het bos in.

ANNY: Ik ga wel met je mee. *(ze gaan links af)*

EILEEN: Waar blijft die verbanddoos verdomme? Nancy!

NANCE: *(komt weer op)* Ik kom al. Je hoeft niet zo te schreeuwen. Ik kon hem niet vinden. Hij lag onder een hoop troep.

PAT: Je hebt zeker gauw een trekje genomen, hè? Je weet dat dit een niet-roken-kamp is.

EILEEN: Schei uit, Pat. Het geeft niet. Hou de zaklamp eens vast, wil je. Jezus, wat ziet dat eruit. Je moet een tetanus-injectie gaan halen.

SUE: Die heb ik gehad, wees maar niet bang. (*Eileen maakt Sue's hand schoon met lotion uit een fles*)

SUE: Au! Jemig, wat bijt dat. Wat is dat?

EILEEN: Zet je kiezen maar op elkaar. Het moet goed schoongemaakt worden. Hou je hand stil.

SUE: Jezus, wat is dat voor spul, zwavelzuur of zo?

EILEEN: Probeer de zaklamp stil te houden, Nance. We zullen de nachtwacht anders moeten regelen. Zouden er geen vrouwen in de stad zijn die een poosje de wacht willen houden?

PAT: Die sturen nog liever de hond op ons af.

EILEEN: Niet allemaal. Er zijn wel een paar sympathisanten. Als we maar op tijd gewaarschuwd waren.

PAT: Dan had het maar een paar minuten gescheeld. Ik was wakker, ik zag de lichten meteen toen ze er aankwamen. Wat wij nodig hebben is een spion, iemand die daar werkt. Als we het van te voren zouden weten konden we er wel honderden krijgen, van Greenham en overal vandaan.

NANCE: Ze komen niet met het spul naar buiten, denk je wel, als we met zoveel zouden zijn. Dan zouden ze wachten of het door de lucht vervoeren, of zoiets.

EILEEN: Dan hadden we ze tenminste een hoop last bezorgd. Dan moesten ze hun plannen veranderen. Het zou hun geld kosten.

SUE: Er kan hier geen vliegtuig landen. Daar is te weinig ruimte voor.

NANCE: Ze kunnen een helikopter gebruiken.

SUE: Jij zit vol goeie ideeën, hè? Waarom ga je niet voor hún werken.

NANCE: Je moet de vijand nooit onderschatten.

EILEEN: Als we maar met genoeg waren geweest, dan hadden we op straat kunnen gaan liggen om de uitgang te versperren.

NANCE: Dat is verdomde gevaarlijk in het donker. Er kan wel iemand doodgereden worden. Het heeft geen zin om je te laten mollen nog voor ze die vaten hebben geopend.

PAT: Als dat gebeurt mag je blij zijn als je al dood bent. (*ze staat op en zet thee. Anny en Marilyn komen weer op*)

MARILYN: Wat een ellende in dat bos. Mijn kont zit vol doorns van een braamstruik.

SUE: Vertel dat maar niet aan Eileen. Dan gaat ze je schrammen uitwassen met zwavelzuur.

MARILYN: Het is zeker nog te vroeg voor ontbijt, hè?

EILEEN: Ja.

MARILYN: Ik ben ook eens in een kamp geweest waar we ontbijt kregen van een vrouw die dichtbij woonde.

PAT: Dat hoef je hier niet te verwachten. De inwoners hebben de pest aan ons.

NANCE: Niet allemaal.

MARILYN: Zijn ze dan zo gek op gifgas?

EILEEN: Zo eenvoudig ligt het niet. Ze verfoeien de fabriek net zo goed. Soms denk ik dat ze ons als een onderdeel daarvan beschouwen.

MARILYN: Hoe kom je daarbij?

EILEEN: Nou, het idee dat er hier gifgas gemaakt wordt beangstigt hen, maar ze zijn te bang om er iets tegen te doen, dus reageren ze het op ons af, omdat wij deel uitmaken van die wereld, van wat er hier gaande is, maar wij zijn vrouwen en geweldloos en ze weten dat wij niet terug zullen slaan.

MARILYN: Maar wij zijn toch tegen gifgas en zo?

SUE: Ja, natuurlijk, maar ik snap wat Eileen bedoelt. Trouwens, de meeste mensen kunnen niet helder denken, ze kennen hun eigen reacties en motieven niet. *(scherp tegen Marilyn)* Waarom ben jij hier?

MARILYN: Nou, omdat ik, eh, tegen oorlog ben. En wapens. En het verkopen van wapens en zo. Je weet wel.

SUE: En de rest.

MARILYN: Hoe bedoel je?

SUE: Ben jij niet hier omdat je het zat was om nog thuis te wonen, en omdat je geen werk kon vinden en je moeder zat te klagen dat je kamer een vuilnisbelt is...

MARILYN: Wat heeft het gezeur van mijn moeder er nou mee te maken?

SUE: Als je een leuk flatje had van jezelf waar je kon doen en laten wat je wou, zou je dan nog hier gekomen zijn?

MARILYN: Hoe kan ik nou een flat van mezelf krijgen?

SUE: Daar gaat het niet om...

EILEEN: *(is klaar met het verbinden)* Zo kan-ie wel even. Maar je moet er straks wel mee naar het ziekenhuis. Ga nog maar een poosje naar bed. Doet het erg veel pijn?

SUE: Het is haast niet te harden.

EILEEN: Neem hier maar een paar van...neem ze maar in met je thee. *(ze geeft haar een paar tabletten uit de verbanddoos. Pat geeft haar een kop thee en ze gaat af, haar shelter in, die ze deelt met Jan)*

MARILYN: *(nog verbluft)* Ik snap niet waar ze het over had.

EILEEN: Wat ze bedoelde was dat niemand iets doet om één enkele reden. En soms is het goed om je af te vragen wat de andere redenen zijn.

MARILYN: Oh.

EILEEN: Waarom kruip je er ook nog niet even in? Ik hou de wacht wel.

MARILYN: Vind je dat niet erg? Ik denk niet dat ze vannacht nog iets zullen doen, hè?

PAT: Ik wou dat we daar zeker van konden zijn. *(Sue komt weer op)*

SUE: Jan is wakker. Is er nog thee? Ze wil graag een kop.

ANNY: Ja hoor. Er is alleen niet veel melk meer.

EILEEN: Vergeet je tabletten niet.

SUE: Die heb ik al ingenomen. *(Anny reikt Sue een beker thee aan)*

ANNY: Sorry, het is wel een beetje slap.

SUE: Dat geeft niet. Ze houdt van slappe thee. Bedankt. *(ze pakt de beker aan en gaat af)*

PAT: Jezus, om kotsmisselijk van te worden, zoals zij achter die luiwammes aanloopt.

EILEEN: Jan doet genoeg.

PAT: Het wordt voor haar gedaan. Sue doet het voor haar.

EILEEN: Nou, dat is hun zaak. Ik denk dat het hun beiden goed uitkomt.

PAT: Ik kan het niet uitstaan dat zo'n sterke, verstandige meid zich...

EILEEN: Sterk en verstandig? Sue? Dat betwijfel ik. Ze steunt in alles op Jan. Ik denk dat ze goed bij elkaar passen.

PAT: Ik blijf het zonde vinden en daar kan ik niet tegen.

EILEEN: O. Wie komt daar aan? Hallo! *(het is nu tamelijk licht. Een koude, grijze ochtend. Julie en Nicky komen op van rechts. Ze zijn begin twintig en gekleed in spijkerbroek, trui, windjack, sjaal en wollen muts. Julie heeft een zwaar Schots accent. Ze hebben hard gelopen vanaf de hoofdingang en zijn buiten adem)*

NICKY: Wat is er gebeurd? We zagen de lichten...

JULIE: En we hoorden het getoeter...

NICKY: Is alles al voorbij?

EILEEN: Een vrachtwagen is de poort uitgereden. Geladen.

PAT: Natuurlijk is alles voorbij. Al uren. Jullie hebben er wel de tijd voor genomen.

JULIE: We moesten ons eerst nog aankleden. Of dacht je dat we een dikke kilometer in ons nakie zouden gaan rennen?

NICKY: Waarom hebben jullie het ons niet laten weten?

PAT: Wij wisten het zelf niet. Het was een volslagen verrassing.

JULIE: Zat er niemand op wacht dan?

EILEEN: Jawel. Maar ze deden het hek pas vlak voor de truck vertrok open. De enige waarschuwing die we kregen waren de lichten en het lawaai, en dat ook nog maar pas toen ze al bijna boven op ons zaten. Sue en ik zijn voor de truck gaan liggen, maar ze trokken ons gewoon opzij en een van hen is op Sue's hand gaan staan.

JULIE: We doen niet genoeg. We hebben meer mensen nodig. Als er hier een paar honderd waren geweest...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto